

POCHOPIĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pochop).

inf pochopić. ◇ [*fut* 3 sg pochopi. ◇ *praet* 3 sg m pochopił, pochopieł. ◇ *part praet act* pochopiwszy.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów ze SpiczZioł) – XVII w.

1. [*Chwycić [kogo]*: Menelaus pochopiwiłły Helenę [...] ták ma mowić. *SqdParysa* D2; arripuerit pochoppy *TomZbrudzBrul* 32/41.

Szereg: »pochopić a wziąć«: Abył pytham Helizeus od sinow proroczkich: i gdzie gest ocziecz nass Helias? rzekl ym, yze wzyed gest. [...] Podobno dvch pochopil awzial onego [...] *SprChęd* 137.]

2. *Zrozumieć*: [W Ostronogu i w Koźminku dosyć długo były obrazy, niż lud pochopieł a wyuczeł się prawdy Bożej. *AktaSynod I* 113.]

pochopić co: Kto rozum ma potemu: może niżej piłane rzeczy łączno pochopić. *FalZioł* [*8]v.

Synonimy: 1. *jąć, pochwycić, pojąć, ująć*; 2. *pojąć, poznać, porozumieć, zrozumieć*.

Formacje współrdzenne cf CHOPIĆ SIĘ.

Cf **POCHOPION**

MP